Bunăstarea familiei și rolul statului în politica anti-criză: în baza planurilor de activitate a guvernelor din Republica Moldova

CZU: 354:[364:316.356.2](478)(091)

Oleg URSAN 0000-0001-6869-7949

Politica socială îndreptată spre familie și a statului în întregime a devenit prioritară la nivel global ca urmare a constituirii Uniunii Europene și a adoptării Tratatului de la Amsterdam în 1997. Politica social-familială este considerată un demers socio-politic anti-criză. Andrei Sangheli, în programul de activitate, a menționat în mod prioritar „depășirea crizei grave cu care se confrunta Republica Moldova în perioada anilor 1991-1997". Această problemă s-a regăsit și în planul de activitate a guvernului Ion Ciubuc, cu genericul „Stabilitate. Ordine. Bunăstare". În programul de activitate pe anii 1999-2002, semnat de către prim-ministrul Ion Sturza, „Supremația legii, revitalizare economică, integrare europeană", rezolvarea crizei social-economice a fost menționată în mod prioritar. Obiectivul depășirii crizei economice și politice s-a regăsit și în activitatea guvernului Dumitru Braghiș, în perioada anilor 1999-2001. Din 2001 se instaurează regimul comunist, care ,prin programul de activitate numit „Renașterea economiei – renașterea țării", și-a pus ca scop ridicarea nivelului de trai. Însă rezultatele modeste, pe care le-au obținut comuniștii în cei cca 9 ani de activitate, au schimbat mersul politic în cel pro-european „Libertate. Democrație. Bunăstare", guvernat de Vlad Filat în anii 2009-2014. Din 2014 Republica Moldova se confruntă cu criza politică și schimbarea guvernelor (I. Leancă, Ch. Gaburici, V. Streleț, P. Filip, M. Sandu, I. Chicu), având ca rezultat tergiversarea depășirii crizei social-economice și politice din țară.